

La plecare (tuturor românilor ce au plecat din țară pentru o viață mai bună)

Stefan Doroftei Doimaneanu

Sărută mâna mamei tale cu onoare
Cu dragoste de fiu, dogoritoare,
Prin tine ea este nemuritoare,
Când va pleca și cerul te va doare.

Sărută-ți tatăl, stâlpul neclintit
Ce te-a-ndrumat s-ajungi un împlinit,
Te-a ferecat în sânge înzecit,
Ți-a dat puteri să zbori spre infinit.

Sărută-ți casa în care te-ai născut
Unde în dragoste și pace ai crescut,
Ferit de ger, în ghidușii neîntrecut,
Ai devenit în lume cunoscut.

Și mângâie-ți cățelul la plecare,
Va plânge mult privind a ta cărare,
Dar te va aștepta cu nerăbdare
În fiecare zi din zori pân` la culcare.

Salută-i și pe frați și pe bătrâni,
Salută-ți rudele, prietenii comuni,
La dascăli fă-le multe plecăciuni
Iar satului natal colinde să-i aduni,

Să i le cânti în prag de sărbătore
Când te întorci cu un buchet de soare,
Să-ți regăsești geneza la izvoare
Ca să te-ncarci în țară cu vigooare.